

Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2026:017.#####

Dosar nr. ###/118/2025

R O M Â N I A

TRIBUNALUL CONSTANȚA

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Operator de date cu caracter personal nr. 8470

SENTINȚA CIVILĂ NR. ###/2026

Ședința publică de la 06 ##### 2026

Completul constituit din:

PREȘEDINTE #####

Grefier #####

Pe rol se află soluționarea cauzei având ca obiect acțiune prefect – tutelă administrativă, privind pe reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANTA, în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANTA și intervenienții #####
SALARIAȚILOR DIN ADMINISTRAȚIA ##### CONSTANȚA și SINDICATUL NAȚIONAL PRO LEX.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 04.02.2026 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 06.02.2026, când a hotărât,

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată formulată și înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța în data de 06.02.2025, sub numărul unic de dosar ###/118/2025, reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANTA, în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANTA, a solicitat instanței să dispună anularea Hotărârii nr.370/30.09.2024, adoptată de Consiliul Local al Municipiului Constanța privind încadrarea activității polițiștilor locali din cadrul Direcției generale poliția locală din aparatul de specialitate al primarului municipiului Constanța, în condiții speciale de muncă.

În motivarea acțiunii, a arătat că actul administrativ a fost comunicat de către Secretarul ##### al Municipiului Constanța prin adresa nr. 191027/04.10.2024, înregistrată la Instituția Prefectului Județul Constanța cu nr. 20980/04.10.2024.

A arătat că Hotărârea nr. 370/2024 a Consiliului Local al municipiului Constanța a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor legale, întrucât nu a respectat prevederile art. 3 lit. g) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, care definește locurile de muncă în condiții speciale ca fiind acelea unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condiții specifice unor categorii de servicii publice, pe durata a cel puțin 50% din timpul normal de muncă, poate conduce

în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate, cu consecințe grave asupra securității și sănătății în muncă a asiguraților.

A menționat că buletinele de analiză întocmite de Direcția de ##### a județului Constanța, depuse în susținerea proiectului de hotărâre, au fost folosite exclusiv pentru a justifica acordarea de sporuri salariale personalului contractului și funcționarilor publici care desfășoară activitatea în anumite sedii ale Direcției Generale ##### Locală din aparatul de specialitate al primarului municipiului Constanța, fără a se încadra însă în prevederile legale privind locurile de muncă în condiții speciale. A precizat că Legea nr. 360/2023 stabilește la art. 28 că activitatea desfășurată în administrația publică locală, chiar dacă vizează activitatea polițistului local, nu se încadrează în prevederile privind locurile de muncă în condiții speciale, iar această încadrare nu este regăsită nici în cuprinsul Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a poliției locale, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1332/2010, cu modificările și completările ulterioare.

A învederat că art. 35 din Legea nr. 115/2010 – Legea poliției locale, cu modificările și completările ulterioare, face referire la dreptul polițistului local de a fi încadrat în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, fără a exista o lege specială care să califice activitatea ca fiind desfășurată în „condiții speciale”, aspect care lipsește din legislația națională. A expus faptul că, prin Hotărârea de Guvern nr. 1025/2003, se stabilește metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, iar art. 17 din acest act normativ menționează că avizul privind încadrarea în condiții speciale sau alte condiții se acordă de către structurile cu atribuții de inspecție a muncii din instituțiile care au competențe în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

A relatat că, în consecință, autoritatea publică deliberativă și-a încălcat competența materială instituită de art. 129 din Codul Administrativ de a stabili activitatea polițistului local ca fiind desfășurată în condiții speciale de muncă, atribut care aparține exclusiv legiuitorului de rang superior – Parlamentul României.

A arătat că directivele ##### menționate în preambulul actului administrativ întăresc lipsa de competență a consiliului local în a califica un loc de muncă ca fiind „condiție specială de muncă”, întrucât Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă nu este aplicabilă activităților specifice din domeniul administrației publice, cum ar fi poliția locală.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 3 alin.(1), art.11 alin.(1) și (3) și alin. 4 teza I din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța de Urgență nr. 57/2019, privind Codul administrativ, cu dispozițiile legale prevăzute modificările și completările ulterioare, Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, Hotărârea de Guvern nr. ##### privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a solicitat instanței încuviințarea probei cu înscrisuri.

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANTA a formulat întâmpinare, atașată la f. 30-32, vol. I, prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

În motivare, a arătat că hotărârea încalcă dispozițiile art. 28 din Legea nr. 360/2023 și că activitatea polițiștilor locali nu se încadrează în prevederile legale privind locurile de muncă în condiții speciale. A învederat că polițiștii locali se supun unor dispoziții speciale diferite, fără

existența unui aviz conform art. 17 din HG nr. 1025/2003, și că adoptarea hotărârii încalcă atribuțiile expres prevăzute de art. 129 Cod administrativ.

A menționat că, potrivit art. 4 și 35 din Legea nr. 155/2010, drepturile salariale și încadrarea în condiții deosebite a polițiștilor locali revin autorității deliberative, respectiv Consiliului Local Constanța, în calitate de angajator. A expus faptul că, în lipsa unei metodologii specifice, se poate aplica prin analogie Directiva 89/391/CEE și actele normative aplicabile polițiștilor MAI, întrucât condițiile de muncă ale polițiștilor locali sunt similare cu cele ale polițiștilor MAI. A relatat că, prin Buletinul de evaluare nr. 04/08.02.2019, Direcția de ##### Constanța a constatat necesitatea încadrării activității în condiții speciale.

A arătat că, în lipsa unei norme clare de identificare a criteriilor de încadrare, lipsa unei hotărâri de guvern de aplicare nu împiedică punerea în aplicare a Legii nr. 155/2010, întrucât autoritatea publică deliberativă are competența legală să emită hotărâri în acest sens, conform art. 129 alin. 7 lit. g) din OUG nr. 57/2019. A susținut că, prin Decizia ICCJ nr. 19/2020, s-a statuat că „polițist” include și polițistul local, iar prin Decizia Curții de Apel ##### nr. 763/2022 s-a reținut că încadrarea activității revine exclusiv angajatorului, întrucât presupune evaluarea riscurilor specifice. A învederat că, în interpretarea Directivei 2000/78/CE, tratamentul diferențiat trebuie analizat prin prisma compatibilității atribuțiilor, iar activitatea polițiștilor locali este compatibilă cu cea a polițiștilor MAI, fiind posibilă încadrarea în condiții speciale prin aplicarea directă a actelor normative menționate.

În drept, a invocat art. 205 C.pr.civ.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

SINDICATUL NAȚIONAL PRO LEX în numele membrilor de sindicat: #####
#####, #####, ##### și ##### a formulat cerere de intervenție accesorie în interesul pârâtului Consiliului Local Al Municipiului Constanța, atașată la f. 34-39, vol. I, prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

În motivare, a arat că au calitatea procesuală activă, întrucât sunt membri ai Sindicatului Național Pro Lex și au beneficiat de dreptul consacrat prin Hotărârea Consiliului Local nr. 370/30.09.2024, împuternicirea fiind anexată cererii. A invocat dispozițiile art. 28 din Legea dialogului social nr. 367/2022, potrivit căroră organizațiile sindicale au dreptul să apere drepturile membrilor în fața instanțelor, inclusiv prin formularea acțiunilor în numele acestora, cu condiția acordului expres al membrilor. A arătat că acțiunea formulată de Prefectul județului Constanța, reprezentant al UAT Constanța, este neîntemeiată, întrucât textul de lege din art. 35 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 155/2010 este imperativ și prevede expres dreptul polițiștilor locali la încadrarea activității în condiții deosebite, fără a se face trimitere la vreo normă metodologică. A menționat că lipsa unei astfel de reglementări nu împiedică aplicarea ope legis a dispozițiilor legale, întrucât legea produce efecte juridice și trebuie interpretată în spiritul său. A precizat că Consiliul Local Constanța a adoptat hotărârea menționată întrucât era obligat de lege, iar încadrarea activității în condiții speciale a fost efectuată în limitele stabilite de art. 35 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 155/2010, fără a fi necesară elaborarea unor norme metodologice.

A învederat că polițiștii locali se află în aceeași situație ca și cei din cadrul Poliției #####, iar practica instanțelor a confirmat legalitatea încadrării în condiții speciale. A expus faptul că situația polițiștilor locali este similară cu cea a personalului silvic, care beneficiază de încadrarea

locurilor de muncă în condiții speciale potrivit OUG nr. 59/2000, fără a fi necesară emiterea unor norme metodologice. Decizia nr. ###/2023 a Înaltei ##### de Casație și Justiție, care a statuat că locurile de muncă din domeniul silviculturii se încadrează ope legis în condiții speciale, fără a fi necesară aplicarea vreunei norme metodologice. ##### existau opinii diferite privind necesitatea unor norme metodologice, Decizia nr. ###/2023 a stabilit că Legea nr. 234/2019, care reglementează drepturile personalului silvic, este o lege specială care derogă de la regula generală prevăzută în Legea pensiilor, iar perioadele lucrate în locuri de muncă încadrate în condiții speciale reprezintă stagiul de cotizare realizat în aceste condiții.

A menționat că UAT Constanța nu este singurul autoritate care a aplicat legea în acest mod, fiind exemplele UAT-urilor #####, Murfatlar, ##### și Poduri. Tribunalul Bacău a confirmat legalitatea încadrării polițiștilor locali în condiții speciale prin sentințele civile nr. 464/2023 și nr. 11/2024, pronunțate în dosarele nr. #####/110/2023 și nr. 1242/10.2023, respectiv. Aplicarea Directivei Consiliului nr. 89/391/CEE nu este posibilă în cazul polițiștilor și militarilor, întrucât activitățile lor sunt periculoase și nu se pot normaliza condițiile de muncă. A arătat că Legea nr. 263/2010 nu a inclus categoria polițiștilor locali, ci a lăsat reglementarea specială a Legii nr. 155/2010, iar HG nr. 246/2007 și HG nr. ##### au limitat aplicabilitatea avizelor de încadrare la perioada anterioară datei de 31 decembrie 2008.

În drept, a invocat art. art. 61 alin. (3) Cod procedură civilă.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

SINDICATUL NATIONAL PRO LEX a formulat cerere de sesizare a Înaltei ##### de ##### și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, atașată la f. 42-49, vol. I, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept vizând modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 35 lit. b) din Legea nr. 155/2010, în sensul de a stabili:

-dacă activitatea desfășurată de către polițiștii locali se încadrează în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, „potrivit legii”, adică ope legis, în sensul că se aplică legea care reglementează norma juridică - Legea nr. 155/2010, urmând ca angajatorul să efectueze încadrarea activității prin act administrativ, între minimul — condiții deosebite și maximul alte condiții de muncă sau se încadrează numai după metodologia prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare;

-dacă în lipsa trimiterii la o normă metodologică și a criteriilor prevăzute expres, angajatorul este obligat să încadreze activitatea polițiștilor locali în una dintre cele trei categorii de condiții de muncă: deosebite, speciale sau alte condiții; dacă polițistul local beneficiază de încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă de la data nașterii dreptului, respectiv a intrării în vigoare a Legii nr. 155/2010, chiar dacă nu a fost emis actul administrativ de încadrare a activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă,;

-dacă efectele actului normativ se produc și pentru trecut;

-dacă obținerea beneficiilor prevăzute de art. 35 lit. b) din Legea nr. 155/2010 la data deschiderii drepturilor de pensie este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 2011, data intrării în vigoare a Legii nr. 155/2010.

În motivare, a arătat dispozițiile art. 35 lit. b) din Legea nr. 155/2010 conferă polițiștilor locali dreptul la încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă,

potrivit legii, fără a se face trimitere la vreo normă metodologică sau la Legea nr. 263/2010. Aceasta a arătat că, în lipsa unei astfel de reglementări, angajatorul are obligația de a aprecia, prin act administrativ, încadrarea activității într-una dintre cele trei categorii, între minimul condiții deosebite și maximul alte condiții.

A învederat că textul de lege nu distinge între cele trei categorii, iar principiul „ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus” impune ca și interpretul să nu introducă distincții suplimentare. Totodată, a menționat că Legea nr. 155/2010 este lege specială în raport cu Legea nr. 263/2010, iar voința legiuitorului trebuie respectată.

În completare, a precizat că dreptul la încadrarea activității a fost prevăzut încă de la data intrării în vigoare a Legii nr. 155/2010, iar practica instanțelor a confirmat legalitatea încadrărilor efectuate prin hotărâri ale consiliilor locale, prin comparație cu activitatea polițiștilor din #####. A invocat faptul că Tribunalul Bacău a pronunțat mai multe hotărâri definitive în acest sens, reținând că încadrarea în condiții speciale este justificată de factorii de risc la care se expune polițistul local. De asemenea, a arătat că, în spețe similare, Înalta ##### de Casație și Justiție a statuat că încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale nu este condiționată de existența unei metodologii concrete, ci poate fi efectuată ope legis, prin aplicarea directă a legii. A citat Decizia nr. ##/2023, prin care s-a reținut că personalul silvic care a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale beneficiază de drepturile prevăzute de lege, fără a fi necesară plata contribuțiilor de asigurări sociale.

În final, a susținut că obligația încadrării activității revine angajatorului, iar plata contribuțiilor aferente acestei încadrări este în sarcina acestuia, conform legii.

A arătat că dreptul la încadrarea în condiții deosebite, speciale sau alte condiții nu este condiționat de plata contribuțiilor de asigurări sociale, ci reprezintă un beneficiu direct al polițistului local, conform art. 35 lit. b) din Legea nr. 155/2010.

În drept, a invocat art. 4 alin. (1), art. 14, art. 35 alin. (1) lit. b) din Legea Poliției Locale nr. 155/2010, art. 3 alin. (1) lit. g), h) și i) din Legea nr. 263/2010, ##### Socială Europeană, Decizia Curții de Apel ##### nr. 763/23.11.2022.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

SALARIATILOR DIN ADMINISTRATIA #####
CONSTANTA în numele membrilor de sindicat: #### ##, ##### ##, #####
#####-#####, #####-####, #####-#####, #####-#####,
#####-####, #####, #### ##, #####, #####
####, #####, #####, #####-###, #####
##, ##### ##, #####-Geo, #####, #####-#####
#####, #####-#####, #####, #####-#####
Bolborosu #####-#####, #####, #####, #####, #####
#####, #####-#####, #####-#####, #####-#####
#####-#####, #####-#####, #####-#####
#####, #####-#####, Chipercean #####, ##### ##, Ciocirlau
####, #####-#####, #####-####, #####, #####-#####
#####-#####, Cotmeanu #####-#####, #####-#####
#####, #####, #####, #####, Damcaliu #####, #####
####-#####, #####, #### ##, #####-##### , #####-#####

[illegible]

În motivare, a arată că autoritatea publică a adoptat Hotărârea nr. 370/30.09.2024, prin care a încadrat activitatea polițiștilor locali din cadrul Direcției Generale ##### Locală în condiții speciale de muncă, în temeiul art. 35 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 155/2010. Aceasta a arătat că dispozițiile legale menționate conferă polițiștilor locali dreptul la încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, fără a fi necesară o normă metodologică suplimentară.

A invocat faptul că legiuitorul a prevăzut expres limitele aplicării legii, iar interpretarea ope legis este justificată de voința expresă a legiuitorului. A menționat că încadrarea în condiții speciale de muncă are ca efect reducerea vârstei de pensionare, beneficiul fiind direct legat de natura activității desfășurate, nu de un spor material.

A precizat că polițiștii locali cu atribuții în domeniile ordinii și liniștii publice sau circulației pe drumurile publice beneficiază de aceleași drepturi ca și polițiștii din #####, întrucât activitățile lor prezintă factori de risc similari. A învederat că lipsa unei norme metodologice nu împiedică aplicarea legii, ci doar modalitatea de aplicare, lăsată la aprecierea angajatorului. A expus faptul că Decizia nr. ##/2023 a Înaltei ##### de Casatie și Justitie a statuat

că locurile de muncă din domeniul silviculturii, în care se desfășoară activități periculoase, se încadrează ope legis în condiții speciale, fără a fi necesară o procedură de reevaluare.

A arătat că aceeași soluție se aplică și polițiștilor locali, întrucât activitățile lor prezintă riscuri similare, iar Legea nr. 234/2019 a derogat expres de la regula generală prevăzută de Legea nr. 263/2010. A relatat că Tribunalul Bacău a confirmat, prin Sentința civilă nr. ####/2023 și Sentința civilă nr. ###/2024, legalitatea încadrării polițiștilor locali în condiții speciale, apreciind că autoritatea a exercitat corespunzător dreptul de apreciere. A susținut că Directiva Consiliului nr. 89/391/CEE nu se aplică polițiștilor și militarilor, întrucât activitățile lor sunt periculoase și nu se pot normaliza. A precizat că Legea nr. 19/2000 nu era aplicabilă la data adoptării Legii nr. 155/2010, întrucât avizele nu se mai acordau, ci doar se reînnoiau, iar HG nr. 246/2007 și HG nr. ##### limitau expres perioada de valabilitate a avizelor.

A arătat că Legea nr. 263/2010 nu a inclus polițiștii locali în categoria celor care beneficiază de încadrarea în condiții speciale, ci a lăsat reglementarea ca lege specială. A menționat că Deciziile nr. 12/2016 și nr. 14/2016 ale Înaltei ##### de Casație și Justiție au statuat că încadrarea în condiții speciale este condiționată de înscrierea activității și a unității angajatoare în anexele legale, ceea ce nu este cazul polițiștilor locali. A precizat că instanța de contencios constituțional nu poate analiza condițiile de muncă și încadrarea locurile de muncă, ci doar poate controla legalitatea aplicării legii de către autoritatea publică.

În drept, a invocat art. 28 din Legea dialogului social nr. 367/2022 și art. 453 C. proc. civ., precum și art. 63 C. proc. Civ.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La termenul din data de 04.02.2026, instanța a admis în principiu a cererilor de intervenție formulate de cele două sindicate pentru membrii de sindicat în bază a art. 61 alin. (3) Cod procedură civilă, având în vedere calitatea membrilor de sindicat, de polițiști locali, dar și faptul că prin prisma calității lor au interes să susțină poziția procesuală a emitentului actului și a respins cererea de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă, întrebările nu tind să lămurească o chestiune de drept de a cărei dezlegare depinde prezenta cauză, fiind axate pe existența dreptului polițiștilor locali de a fi încadrați în condiții speciale, în timp ce motivul de nulitate ce stă la baza acțiunii reclamantului se referă la încălcarea normelor de competență prevăzută de art. 129 Cod administrativ și anume necompetența consiliului local de a stabili încadrarea polițiștilor în condiții speciale de muncă. În al doilea rând, problema de drept ce trebuie tranșată de instanța de judecată nu prezintă un grad de dificultate ridicat pentru a fi necesară activarea mecanismului prevăzut de art. 519 Cod Procedură Civilă.

Sub aspectul probatoriului, instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, considerând-o admisibilă, pertinentă și concludentă în soluționarea acesteia.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

În fapt, prin Hotărârea Consiliului Local al municipiului Constanța nr. 370/30 septembrie 2024 s-a dispus încadrarea polițiștilor locali din cadrul Direcției generale poliția locală din cadrul aparatului de specialitate al primarului municipiului Constanța în condiții speciale de muncă, cu mențiunea beneficierei reducerii vârstei standard de pensionare conform articolului 48 alin. (1) lit. b) din Legea ##### privind sistemul unitar de pensii publice.

În drept, conform art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, „Prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile publice locale, dacă le consideră nelegale; Acțiunea se formulează în termenul prevăzut de art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect și în condițiile prevăzute prezenta lege. Acțiunea introdusă de prefect este scutită de taxa de timbru”.

Textul de lege anterior redat reglementează controlul de tutelă administrativă exercitat de prefect asupra actelor emise de autoritățile publice locale, în baza atribuției sale de garant al respectării legii, conferită de art. 123 alin. (5) din Constituția României și de dispozițiile art. 252 și 255 din O.U.G. 57/2019 privind Codul administrativ, în vederea protejării interesului general.

Reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA susține că Hotărârea Consiliului Local al municipiului Constanța nr. 370/30 septembrie 2024 a fost adoptată cu încălcarea normelor de competență materială stabilite de art. 129 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, atributul de a stabili dacă activitatea polițistului local se desfășoară în condiții speciale de muncă revenindu-i doar legiuitorului de rang superior, și anume Parlamentului României.

Criticile aduse Hotărârii Consiliului Local al municipiului Constanța nr. 370/30 septembrie 2024 sunt întemeiate.

Potrivit art. 129 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, ”(1) Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale.”

locală este organizată și funcționează conform Legii nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale, care prevede la art. 4 alin. (1) că ”##### locală se organizează și funcționează, prin hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, ca un compartiment funcțional în cadrul aparatului de specialitate al primarului/primarului general sau ca instituție publică de interes local, cu personalitate juridică”, iar alin. (4) al aceluiași articol stipulează că ”Modul de organizare, structura funcțională, statul de funcții, numărul de posturi și categoriile de personal încadrat, normele de înzestrare și consum de materiale ale poliției locale se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, elaborat pe baza Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a poliției locale”.

Conform art. 14 din același act normativ, ”Personalul poliției locale este compus din: a) funcționari publici care ocupă funcții publice specifice de polițist local; b) funcționari publici care ocupă funcții publice generale; c) personal contractual.”

Drepturile salariale ale personalului poliției locale sunt reglementate de art. 34-351 din Legea nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale.

În conformitate cu art. 34 din Legea nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale, ”Drepturile salariale ale personalului poliției locale se stabilesc potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din aparatul de specialitate al primarului, respectiv al primarului general al municipiului București.”

În acord cu art. 6 din Legea-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ”Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;”

Așa cum rezultă din coroborarea textelor de lege anterior redată, drepturile salariale ale personalului poliției locale se stabilesc prin norme juridice de forță legii, afară de situația reglementată de art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ”(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului ##### al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.”

Așadar, legiuitorul instituie o excepție de la regula stabilirii drepturilor salariale prin norme juridice de forță legii în ceea ce privește hotărârile adoptate de consiliile locale în materia salarizării, fiind expresia aplicării principiilor instituite de art. 120 din Constituție, respectiv ale descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, ca principii de bază ale administrației publice locale.

Cu toate acestea, excepția are în vedere numai salariile de bază, și nu încadrarea personalului în condiții speciale de muncă, aspect ce rezultă chiar din conținutul art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, care face trimitere expresă numai la salariile de bază, fără a fi menționate alte drepturi salariale.

Cum excepția de la principiul legalității vizează numai salariile de bază, orice alte drepturi salariale, printre care și cel al polițistului local de a fi încadrat în condiții speciale, pot fi acordate numai prin lege, nu și prin hotărâre a consiliului local.

În același sens sunt și dispozițiile art. 35 din Legea nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale, potrivit căreia ”În afara drepturilor salariale prevăzute la art. 34, polițistul local mai are dreptul și la: a) decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării în interesul serviciului; b) încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii; c) asigurarea de către consiliul local al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, respectiv de Consiliul ##### al Municipiului București, a asistenței juridice a polițistului local pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu, în condițiile stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a poliției locale; d) asigurarea despăgubirilor de viață, de sănătate și de bunuri în condițiile stabilite prin Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a poliției locale și în limita bugetului aprobat de consiliul local/Consiliul ##### al Municipiului București.”

Astfel, art. 35 din Legea nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale prevede posibilitatea încadrării activității polițistului local în condiții deosebite, speciale sau în alte condiții de muncă, însă numai în condițiile legii, neputându-se admite interpretarea autorităților pârâre și a intervenienților accesorii conform căreia consiliul local are competențe în acest sens.

susținerile din cuprinsul cererilor de intervenție accesorie conform cărora dreptul la încadrarea activității polițistilor locali în condiții deosebite, speciale sau în alte condiții de muncă se cuvine ope legis nu pot fi primite, întrucât pentru acordarea acestui drept este necesar să se identifice o reglementare legală în vigoare.

Or, o atare reglementare nu există în situația polițiștilor locali, iar Hotărârea Guvernului nr. 1.822/2004 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru polițiștii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu este aplicabilă polițiștilor locali.

În acest sens, a fost pronunțată Decizia nr. ###/11 noiembrie 2024 a Înaltei ##### de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în dosarul nr. #####/1/2024, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel ##### – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. #####/117/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 35 lit. b) din Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a stabili dacă în privința polițiștilor locali, salariați în baza legii nr. 155/2010, sunt aplicabile dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.822/2004 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru polițiști, cu modificările ulterioare, în vederea determinării locurilor de muncă și activităților în condiții deosebite și speciale.”.

Chiar dacă sesizarea a fost respinsă ca inadmisibilă, considerentele instanței supreme sunt obligatorii, relevante pentru dezlegarea prezentei cauze fiind paragrafele 46-48.

”46. Întrebarea prealabilă adresată instanței supreme vizează posibilitatea încadrării activității categoriei profesionale a polițiștilor locali în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, prin raportare la dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.822/2004, în contextul (recunoscut în mod expres prin sesizarea pendinte) inexistenței unui cadru normativ sub acest aspect aplicabil doar polițiștilor locali.

47. Instanța de trimitere solicită, aşadar, Înaltei ##### de Casație și Justiție să determine actul normativ aplicabil în privința modului de încadrare a activității polițiștilor locali în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, în lipsa unei reglementări speciale care să privească această categorie profesională. #####, ceea ce se solicită prin prezenta sesizare reprezintă – în esență – determinarea legii din sintagma „potrivit legii” cuprinsă în finalul art. 35 lit. b) din Legea nr. 155/2010.

48. Or, în privința acestui element, se constată că prin Decizia nr. ## din 23 mai 2016, expusă la punctul IX din prezenta decizie, Înalta ##### de Casație și Justiție a ilustrat ansamblul legal prin raportare la care se realizează o astfel de încadrare, expunând detaliat, în cuprinsul paragrafelor 38-81, eşafodajul normativ adoptat de legiuitor în această direcție.”

Prin decizia anterior amintită, instanța supremă a statuat că ”I. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 2 alin. (2), art. 3, 4, 11, 12, 15, 16 și 18 din Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 privind criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 1-4, art. 7-9, art. 13 alin. (4) și art. 131 din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007 privind metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, cu modificările și completările ulterioare, nu este deschisă calea unei acțiuni în constatare de drept comun a condițiilor deosebite de muncă în care angajații și-au desfășurat activitatea după data de 1 aprilie 2001 și nici a acțiunii în obligare a angajatorilor la încadrarea

locurilor de muncă în aceste condiții, atunci când aceștia din urmă nu au obținut sau, după caz, nu au reînnoit avizele pentru încadrarea locurilor de muncă în aceste condiții.

II. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, raportate la prevederile art. 2-6, art. 9, 13 și 16 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prevederilor art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește condițiile speciale, acest tip de acțiuni nu sunt deschise, atunci când nu sunt întrunite condițiile cumulative privind înscrierea activității și a unității angajatoare în anexele nr. 1 și 2 la Legea nr. 226/2006 și, respectiv, în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare”.

În raport de aceste statuări, Tribunalul reține că sintagma „potrivit legii” prevăzută de art. 35 din Legea nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale exclude competența autorității deliberative de a stabili încadrarea activității polițiștilor în condiții speciale, acordarea acestui drept fiind condiționată de existența unor norme de drept secundar care vizează reglementarea în concret a modalității de stabilire a dreptului recunoscut.

În lipsa unui cadru normativ, consiliul local nu pot încadra activitatea polițiștilor locali în condiții speciale, un asemenea demers reprezentând o depășire a competențelor administrative stabilite prin art. 129 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, după cum în mod corect a arătat și reclamantul prin cererea de chemare în judecată.

În plus, o astfel de hotărâre a autorității deliberative, cum este și Hotărârea Consiliului Local al municipiului Constanța nr. 370/30 septembrie 2024 ce face obiectul cauzei, afectează în mod direct și bugetul asigurărilor sociale de stat prin reducerea vârstei de pensionare a polițiștilor locali. Or, regimul juridic al pensiilor publice intră în sfera de competență a legiuitorului primar, constituind o problemă de interes național ce nu poate fi lăsată la latitudinea autorităților locale, deoarece, conform art. 129 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, numai cu privire la problemele de interes local.

Prin urmare, pentru a opera încadrarea polițiștilor locali în condiții speciale de muncă sunt necesare norme de drept secundar care vizează reglementarea în concret a dreptului recunoscut de art. 35 lit. b) din Legea nr. 155 din 12 iulie 2010 a poliției locale, iar organul deliberativ al unității administrativ-teritoriale nu poate suplini lipsa unui cadru normativ în acest sens și nu se poate substitui puterii legislative pentru a stabili, prin proprie apreciere, încadrarea activității polițiștilor locali în condiții speciale de muncă.

În dezacord cu apărările formulate de SINDICATUL NAȚIONAL PRO LEX și de ##### ## SALARIAȚILOR DIN ADMINISTRAȚIA ##### CONSTANȚA, situația polițiștilor locali este diferită de cea a personalului silvic, cu privire la care s-a pronunțat Înalta ##### de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. ##/2023, întrucât în privința acestora din urmă Legea nr. 234/2019 a prevăzut expres că locurile de muncă în care personalul silvic desfășoară anumite activități, enumerate limitativ în art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, iar perioadele în care personalul silvic a desfășurat activitățile respective reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, fără nicio altă trimitere la

În lumina tuturor considerentelor anterior expuse, constatând că Hotărârea Consiliului Local al municipiului Constanța nr. 370/30 septembrie 2024 a fost adoptată cu depășirea competențelor administrative stabilite prin art. 129 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Tribunalul va admite acțiunea formulată de reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI CONSTANȚA în contradictoriu cu pârâțul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA și va anula actul administrativ atacat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Anulează Hotărârea nr. 370/30 septembrie 2024 emisă de pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANTA.

12

[illegible]

[illegible]

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanța – Secția de contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată astăzi, 06 februarie 2026, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREŞEDINTE,
#####

GREFIER,
#####

Red. ##### / 02.10.2026

Tehnored.#####

Nr. ex. 6/ Nr.com./4 ex/02.10.2026